

Sygn. akt III Cz 778/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie SO Gabriela Sobczyk

SO Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 września 2016 roku

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa – Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G.

przeciwko dłużniczce A. S.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi dłużniczki na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach W. S. – wezwanie dłużniczki do zapłaty z dnia 8 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn.. akt Kms 317/14

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 26 sierpnia 2015 r., sygn. akt II Co 94/15

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSO Marcin Rak SSO Andrzej Dyrda SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 778/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2015r. odmówił sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 20 lipca 2015 roku w sprawie o sygn. akt II Co 94/15.

Uzasadniając orzeczenie, Sąd Rejonowy, powołując się na treść art. 357 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wskazał, że postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym doręcza z urzędu obu stronom, a gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia, postanowienie należy doręczyć z uzasadnieniem. Mając na względzie powyższe, Sąd Rejonowy uprzednio stwierdzając, że wydane w sprawie postanowienie nie jest zaskarżalne, uznał, że nie jest wymagane sporządzenie jego uzasadnienia, dlatego też odmówił jego sporządzenia w oparciu o wskazaną powyżej regulację prawną.

Zażalenie na to postanowienie wniosła dłużniczka zaskarżając je w całości.

Zarzuciła rażące naruszenie przepisów postępowania – art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 357 § 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że postanowienie o oddaleniu skargi na czynności nie jest postanowieniem kończącym postępowania i w związku z tym nie jest konieczne sporządzenie uzasadnienia postanowienia sądu.

Na tych podstawach wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Gliwicach celem sporządzenia przedmiotowego uzasadnienia postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie Sądu w postępowaniu egzekucyjnym przysługuje jedynie w wypadkach wskazanych w ustawie. Ustawodawca przyjął zatem wyjątkowy charakter zażalenia w postępowaniu egzekucyjnym, ograniczając tym samym prawo do odwołania się od postanowienia Sądu Rejonowego, sprawującego sędziowski nadzór nad egzekucją zgodnie z art. 759 k.p.c. Dopuszczalność zaskarżenia zażaleniem postanowienia Sądu Rejonowego została uregulowana w art. 767³ k.p.c., 768 k.p.c., 770 k.p.c., 795 k.p.c., 828 k.p.c., 839 § 2 k.p.c., art. 859 k.p.c., 870 § 2 k.p.c., art. 946 § 2 k.p.c., art. 997 k.p.c., 998 § 2 k.p.c., art. 1028 § 3 k.p.c. oraz art. 1055 k.p.c. Nadto dopuszczalne jest również wniesienie zażalenia na postanowienia oddalające skargę na czynności komornika i kończące postępowanie egzekucyjne, co ma swoją podstawę w odpowiednio stosowanym, na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., art. 394 § 1 k.p.c. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1969r. III CZP 83/69). Niemniej jednak należy mieć na uwadze, że wskazane w art. 394 § 1 k.p.c. zakończenie postępowania egzekucyjnego musi odnosić się do całości tego postępowania ujmowanego jako postępowanie zmierzające do wykonania tytułu wykonawczego.

Powyższe wskazuje, że Sąd Okręgowy jest uprawniony do dokonania weryfikacji postanowienia wydanego przez Sąd w postępowaniu egzekucyjnym, po jego uprzednim zaskarżeniu zażaleniem, tylko w ściśle określonych sytuacjach wyczerpująco wskazanych w kodeksie postępowania cywilnego.

Zaskarżone rozstrzygnięciem oddalało skargę na czynność komornika w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego i zajęcia rachunku bankowego dłużnika. Ustawa w tym zakresie nie przewiduje zaskarżenia takiego orzeczenia zażaleniem, co czyni wniesione zażalenie niedopuszczalnym w myśli art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Powyższe konsekwencje, a zatem brak zaskarżalności zażaleniem postanowienia z dnia 5 maja 2015 roku., mają zatem wpływ na zakres obowiązków sądu normowanych przez art. 357 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Przedmiotowe postanowienie zostało wydane na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie z art. 357 § 2 k.p.c. postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym sąd doręcza z urzędu obu stronom, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej, a gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia, postanowienie należy doręczyć z uzasadnieniem. Skoro orzeczenie to nie było zaskarżalne zażaleniem, prawidłowo sąd doręczył jego odpis bez uzasadnienia.

Na marginesie należy jeszcze wskazać, że wskazany model ograniczenia sporządzenia uzasadnień niektórych orzeczeń, podyktowany zasadami ekonomiki procesowej, został uznany przez Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 22 października 2013r. (SK 14/11) za zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a zatem nie ogranicza prawa do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

Z tych też przyczyn, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie dłużnika.

SSO Marcin Rak SSO Andrzej Dyrda SSO Gabriela Sobczyk